

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 12. juli 2010.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Nalog od: 12. jula 2010.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**NALOG U VEZI S PODNESKOM OPTUŽENOG O STATUSU DOSTAVLJANJA
DOKUMENATA OD STRANE VLADE HRVATSKE**

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Vlada Hrvatske

posredstvom Veleposlanstva Republike
Hrvatske u Nizozemskoj, Haag

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po “Zahtjevu optuženog za obavezujući nalog: Vlada Hrvatske”, podnesenom 11. septembra 2009. (dalje u tekstu: Zahtjev), i ovim donosi *proprio motu* ovaj nalog s tim u vezi.

1. Optuženi u Zahtjevu traži od Pretresnog vijeća da izda obavezujući nalog Republici Hrvatskoj (dalje u tekstu: Hrvatska) na osnovu člana 29 Statuta Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Statut) i pravila 54*bis* Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik), i da zatraži od nje da mu objelodani dokumente za koje tvrdi da su relevantni i neophodni za njegov predmet.¹

2. Budući da je pozvana da odgovori na Zahtjev,² Hrvatska je podnijela zahtjev za produženje roka da to učini,³ te ubrzo zatim podnijela zahtjev upućen optuženom za “dodatnu specifikaciju dokumenata koje traži u svom Zahtjevu”.⁴ Vijeće je odobrilo protuženje toka i pozvalo strane u postupku da se međusobno direktno, bez miješanja Vijeća, konsultuju kako bi pokušali riješiti to pitanje prije nego što se donese odluka po Zahtjevu.⁵ Tako je 27. oktobra 2009. Hrvatska dostavila povjerljivi odgovor u kojem je navela korake koje su razni organi vlasti Hrvatske preduzeli kako bi pronašli zatražene dokumente i napomenula da će neki dokumenti biti objelodanjeni optuženom, ali da većina nije pronađena zbog toga što Zahtjev nije bio dovoljno konkretan.⁶

3. Dana 8. januara 2010. optuženi je podnio svoj “Memorandum o statusu zahtjeva državama i međunarodnim organizacijama” (dalje u tekstu: Memorandum optuženog), u kojem potvrđuje da je od Hrvatske primio neke dokumente, ali napominje da nije primio sve dokumente koje je tražio i da nije obaviješten o tome da ostali dokumenti koje je

¹ Zahtjev, par. 1.

² Poziv Republici Hrvatskoj, 15. septembar 2009.

³ Dopis Republike Hrvatske, 29. septembar 2009.

⁴ Verbalna nota Republike Hrvatske, 6. oktobar 2009.

⁵ Odluka po Molbi Vlade Republike Hrvatske, 9. oktobar 2009.

⁶ Povjerljivi dopis Hrvatske, 27. oktobar 2009.

tražio ne postoje.⁷ Optuženi je takođe obavijestio Vijeće da je 7. januara 2010. poslao dodatni zahtjev Hrvatskoj, kojim je zatražio niz dodatnih kategorija dokumenata.⁸

4. Dana 15. februara 2010. Pretresno vijeće je održalo pretres na osnovu pravila 54*bis* kako bi raspravilo status Zahtjeva i raznih drugih podnesaka za obavezujuće naloge optuženog, na koji je, između ostalih, pozvalo i predstavnike Hrvatske.⁹ Tokom pretresa se pokazalo da Hrvatska nije primila dodatni zahtjev optuženog od 7. januara 2010., zbog čega su njeni predstavnici zatražili dodatno vrijeme kako bi Hrvatska mogla razmotriti taj zahtjev.¹⁰ Nakon pretresa optuženi je povukao zahtjev u pogledu jedne kategorije dokumenata navedenih u Zahtjevu na osnovu toga što dokumenti koje je tužilaštvo dostavilo već dovoljno pokrivaju tu kategoriju.¹¹

5. Budući da nakon pretresa nije primilo nikakve obavijesti od Hrvatske, Vijeće je 1. marta 2010. izdalo poziv Hrvatskoj da do 22. marta 2010. dostavi svoj odgovor na dodatni zahtjev optuženog. U tom pozivu Vijeće je od Hrvatske takođe zatražilo dodatno objašnjenje o prirodi i statusu potrage koje su hrvatske vlasti preduzele u vezi sa Zahtjevom.¹² Stoga je 24. marta 2010. Hrvatska dostavila još jedan povjerljivi odgovor u kojem je priložila dokument koji se odnosi na dodatni zahtjev optuženog i ustvrdila, između ostalog, (i) da su pronađeni dodatni dokumenti koji se posredno odnose na jednu kategoriju dokumenata navedenih u dodatnom zahtjevu optuženog;¹³ (ii) da će Hrvatska “nastaviti s naporima da pronađe dokumente koje je [optuženi] zatražio” i da će obavijestiti Vijeće o “svakom dokumentu koje [Hrvatska] kasnije pronađe”; i (iii)

⁷ Memorandum optuženog, par. 6.

⁸ Memorandum optuženog, par. 6, fusnota 9, Dodatak F.

⁹ V. statusna konferencija, T. 710 (28. januar 2010.); Nalog kojim se zakazuje pretres na osnovu pravila 54*bis*, 29. januar 2010. V. takođe Dopis Republike Hrvatske, 11. februar 2010.

¹⁰ Pretres na osnovu pravila 54*bis*, T. 777-778 (15. februar 2010.).

¹¹ Podnesak u vezi sa Zahtjevom vladama Hrvatske i Irana, 11. mart 2010.

¹² Poziv Republici Hrvatskoj, 1. mart 2010.

¹³ Dokumenti koji se pominju odnose se na kategoriju (vii) u dodatnom zahtjevu, ali se na osnovu korespondencije stiče utisak da, za razliku od dokumenta koji mu je u prilogu, oni nisu dostavljeni optuženom.

ponudila je optuženom mogućnost da pregleda “spisak materijala” u posjedu jednog od njenih ministarstava.¹⁴

6. Dana 7. jula 2010. optuženi je na poziv Vijeća¹⁵ dostavio “Podnesak o statusu podnošenja dokumenata od strane Vlade Hrvatske”, podnesen 7. jula 2010. (dalje u tekstu: Podnesak), u kojem napominje da Hrvatska nije izvršila dodatno objelodanjivanje i da nije bio u kontaktu s Hrvatskom od 24. marta 2010.¹⁶ Osim toga, optuženi tvrdi da mu je “teško da prihvati da [Hrvatska] nije mogla pronaći zatražene dokumente” i da je najbolje nastaviti tako da Vijeće donese odluku po njegovom Zahtjevu. Na kraju, optuženi napominje da je “i dalje spreman sastati se s predstavnicima hrvatske vlade, pregledati arhivu i preduzeti sve druge [potrebne] korake”.¹⁷

7. Vijeće podsjeća na to da se, prije nego što izda nalog na osnovu pravila 54*bis*, u kojem će naložiti nekoj državi da dostavi dokumente jednoj od strana u postupku pred Međunarodnim sudom, ono mora uvjeriti da se podnosilac zahtjeva obratio državi za koju tvrdi da ih posjeduje. Pravilo 54*bis*(A)(iii) nalaže podnosiocu zahtjeva da objasni koje je korake preduzeo kako bi osigurao pomoć te države i nameće mu implicitnu obavezu da pokaže da je, prije nego što je od pretresnog vijeća zatražio izdavanje naloga, učinio razuman napor da uvjeri državu da dobrovoljno dostavi tražene informacije.¹⁸ Stoga, tek kada neka država odbije da pruži traženu pomoć, strana u postupku bi trebalo da podnese zahtjev pretresnom vijeću za preduzimanje obavezujućih mjera predviđenih članom 29 i pravilom 54*bis*.¹⁹

8. Pošto je razmotrilo istorijat ovog Zahtjeva, Vijeće se nije uvjerilo da bi u ovoj fazi postupka trebalo da nastavi da rješava po njemu, budući da se čini da optuženi nije iscrpio sve mogućnosti u vezi s dobrovoljnom saradnjom Hrvatske. Kao što je gore

¹⁴ Povjerljivi dopis Hrvatske, 24. mart 2010., str. 3-4. Hrvatska je i ranije ponudila optuženom priliku da pregleda materijal, i to u povjerljivom podnesku od 27. oktobra 2009. V. i pretres na osnovu pravila 54*bis*, T. 791-792 (15. februar 2010.).

¹⁵ V. T. 4762 (6. juli 2010.).

¹⁶ Podnesak, par. 3-4.

¹⁷ Podnesak optuženog, par. 7-8.

¹⁸ *Tužilac protiv Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Odluka po izmenjenom zahtevu Sretena Lukića na osnovu pravila 54*bis*, 29. septembar 2006., par. 7.

¹⁹ *Tužilac protiv Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-AR108*bis*.2, Odluka po Molbi Sjedinjenih Američkih Država za preispitivanje, 12. maj 2006., par 32.

navedeno, Hrvatska je napomenula da je pronašla niz dokumenata iz kategorije (vii) navedenih u dodatnom zahtjevu i da je spremna da sarađuje s optuženim i dozvoli njegovim pravnim savjetnicima da pregledaju spisak materijala u jednoj od njenih arhiva. Međutim, optuženi u svom Podnesku nije naveo da li je prihvatio ponudu da pregleda arhivu, a čini se da ukazuje i na to da nije poduzeo ništa u vezi s dostavljanjem dokumenta iz kategorije (vii) koje je pronašla Hrvatska. U stvari, čini se da nije bio u kontaktu s Hrvatskom od njenog posljednjeg podneska od 24. marta 2010., iako je njegova odgovornost da obezbijedi, ako je to moguće, dobrovoljnu saradnju Hrvatske u dostavljanju dokumenata koje je zatražio. Stoga, prije nego što nastavi rješavati po Zahtjevu, Vijeće nalaže optuženom da ili (i) smjesta stupi u razgovor s hrvatskim vlastima kako bi obezbijedio da mu se dostave pronađeni dokumenti koji mu još nisu uručeni i da organizuje pregled materijala kako su i ponudile hrvatske vlasti; ili da (ii) navede Vijeću da to ne namjerava da uradi, u kom slučaju će Vijeće nastaviti rješavati po Zahtjevu.

9. Shodno tome, Pretresno vijeće, na osnovu pravila 54 Pravilnika, ovim:

- (a) **NALAŽE** optuženom da (i) do 10. avgusta 2010. stupi u kontakt s Hrvatskom kako bi raspravili pitanja navedena u paragrafu 8 gore, te da izvijesti Vijeće o napretku ili ishodu tih razgovora, ili da (ii) obavijesti Vijeće da se više ne želi baviti tim pitanjima; i
- (b) **TRAŽI** od Hrvatske da razgovara s optuženim i njegovim pravnim savjetnicima ako joj se oni obrate u vezi s pitanjima navedenim u paragrafu 8 gore.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavan tekst na engleskom.

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon,
predsjedavajući

Dana 12. jula 2010.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]